

Laura Garavaglia, Itali

Janar 9, 2019



Laura Garavaglia, Itali

Përktheu nga Anglishtja: Jeton Kelmendi

Laura Garavaglia u lind në Milano në vitin 1956 dhe tani jeton në Como. Ajo është poetë, gazetar, mësuese, themelues dhe presidente e "La Casa della Poesia di Como" (www.lacasadellapoesiadicom.com). Ajo është drejtoreshë e Festivalit Ndërkombëtar të Poezisë "Europa në vargje" (www.europainversi.org) që zhvillohet çdo vit në Como. Librat e saj me poezi janë: Frammenti di vita (Il Filo, 2009); Farfalle e pietre (Lietocolle, 2010); La simmetria del gheriglio (Stampa2009, 2012, botim i ri në anglisht dhe rumunisht); Correnti ascensionali (CFR, 2013, në anglisht, spanjisht dhe rumunisht); Numeri e Stelle (Ed. Ulivo, Balerna, CH në anglisht, spanjisht dhe rumunisht). Është anëtare e PEN klubit të Italisë dhe të Zvicrës. Poezitë e saj janë përkthyer në disa gjuhë dhe janë botuar në shumë antologji dhe revista letrare në Itali dhe jashtë saj. Ajo është e ftuar në shumë Festivale Ndërkombëtare të Poezisë (Rumani, Maqedoni, Turqi, Danimarkë, Gjermani, Japoni, Kolumbi etj). Ajo është anëtare e jurisë së Çmimeve Letrare "Antonio Fogazzaro" dhe "Europa në versë". Librat e saj të poezisë fituan çmime të ndryshme ndërkombëtare të poezisë.

(www.lauragaravaglia.it)

ALAN TURING

Ju, që gjithashtu, keni lindur
mendim artificial mahnitës
ti, i mbyllur në diversitet, me përvojë
zbrapsesh si një ves, nën një qiell
të numrave dhe shenjave,
ju erdhi keq në një përrallë
q e kthen moralin në lojë të pahijshëm.

MUZIKA E SFERAVE

(Pitagora)

Sekreti i plotë i serive harmonike
në urën e fortë
goditur nga çekiçi.
Rruga drejt mes numrave dhe toneve
bashkuar në dritë.
Formula dhe tingulli, sekuenca e fraksioneve,
dimensioni i vetëm i bukurisë.

Ju më thoni, "Nuk ka paqe në këtë vend, ndonjëherë".
Ju thoni dhe ngrini vështrimin tuaj. Por keqardhje
zhyten dhëmbët në guxim dhe zili
lotet tendosin me kthetrat e saj.
Do të kafshoja dashurinë, nëse do të ishte mollë apo bukë.
Do ta mbushja gojën time, stomakun tim.
Megjithatë, tashmë duhet të jetë shumë afër
heshtje, simetri të kernelit
në valët e fateve tona kuantike.

Thikë misterioze që e mbyll universin
mashtron botën
galaktikat, yjet, shkëmbinjët, gjethet ose frutat
paraqitjen, dënon
për pacipësinë e pafund të të gjitha gjërave.

Më pëlqen shkenca që nuk largohet
dhoma për mashtrim të kohës
e besimit dhe e ëndrrës.
Një mollë e pjekur, rri.
Por atomi mbetet, kthehet
në heshtja të kozmosit.

JETA DHE ËNDËRRIMI

Fjala është vetëm farë mbi shkëmbin e shkrirë
farë në tokë të lagur.

Është koha për të gërmuar në tokë
hiqni shkëmbinjtë, rrënjët e bimëve.
Atëherë do të vijnë frytet.
mblidhni cifëlet nën tryezë
të hyjnë në vaskë e përditshme,
qetësues për të larë zemrën.
Të thuash përvojën, sot dhe jo jetën
emër abstrakte njëjës,
bast i padobishëm, loja iluzore.

Vetmia nuk njeh keqardhje.
Edhe kur lë frymë
i mbuluar me erë nga fryma.
Ose dritën e prerjes të mëngjesit
shkurton çdo mendim i pezulluar,
çdo bashkësi të ndarë. Dhe e jona
yll i dobët verbon dritën e saj.

Qelizat yjor, hippocampi, thalami,
duro dhe mater pia. Nuk është përrallë,
nuk është poezi e trurit. Ende
kjo është e gjitha që jemi, një pako
viscid dhe gri që na burgosin
në kafkën tonë.

LINDJE

Diçka e trashë, e fortë shtrihet në kufi
muskujt dhe dhimbjet.

Pastaj lëngshme drejtimin mes kofshëve, errësirë e gjakut
fletët.

Viscid dhe të ngrohtë, misteri i përgjithmonëshëm në bark
gjeneron dashuri.

Jeta fillon aty ku vdes ëndrra.

Anomalitë gjenetike

ai po thoshte në pallton e tij të bardhë
përrjashtimet e zakonshme konfirmojnë
kromozomet e zhdukura.

Por shumica e pjesëve, llogaritja që bën
nuk shtohet

pëshpërit në fytyrë të gjithë dhimbjen e saj.

“Ti e di” që më tregove, “Është cikli i jetës”.

Dhe pema, në verë po jepte frytet

vetëm për të qarë për gjethet e saj, më vonë, me kalimin e kohës.

Unë isha duke u menduar për rrënjët, për atë që mbeti nga

Përkatësia.

Ndjeva murin që rrëzohej, brenda.

Koha liron jetën

shkrihet në pika të dendura

duke hyrë poshtë ata lënë gjurmë të pasigurta
njollat që pastaj do të zbehen.

I marr mbetjet e ditës

zhveshjen e mishit nga fjalët në kockë,
Unë thith palcën, derisa të mundem.

EUREKA

(Arkimedi)

Kundër të gjitha paragjytimeve ju e doni realitetin
parregullësia magjepsëse të trupave.
Çdo kthesë mund të jetë e drejtë,
çdo vëllim mund të ruhet
në përsosjen e një kubike.
Ju keni parë përmes ligjeve të levës,
në madhësinë e madhe dhe pafundësisht të vogël,
ju keni qenë në kërkim të infinitit.
E keqe është injoranca e shpatës
e cila thyen jetën
në mesin e qarqeve të shkruara në rërë.

ALGORITMI I JETËS

(Al-Kuarizmit)

Ai erdhi nga Khorassan
një krahinë e lashtë në Persi.
Një mendje e lavdishme në vendin e! e! ousand dhe
Një Nata.
Njohja e Indisë dhe Arabisë
në një libër me numra dhe shenja
për të gjetur algorhythm të jetës.

NUMRAT E FIBONACCI

(Leonardo Pisano, i njohur si Fibonacci)

Kjo urë midis Lindjes dhe Perëndimit
ndërtuar mbi numrat.

Ju kapën madhështinë e tregtarëve arabë
dhe gjenialiteti juaj mahnitës ishte admiruar universalisht
në gjykatën e Frederik-ut të IIë-të
Përsosja abstrakte e atyre shenjave,
seria magjike e fshehur
në bukurinë alkemike të lëvtores
dhe misterin e skifterit në "fuqinë e tij,
më vonë i përshkruar nga Pacioli,
proporcion hyjnor.

"COGITO ERGO SUM"

(René Descartes)

Ju keni pasur etje të madhe për realitetin e Universit.
Ndërhyrja dhe Zgjatja
koncepti dhe intuita.
Qartësia e numrave
formon të gjitha format.
Gjurma e mendjes
është metoda e besueshme,
e vërteta e tejdukshme.

NGA NUMRAT DHE PLANETET

(Carl Friedrich Gauss)

Babai yt ishte "mjeshtër i ujërave",
bota e tij ishte burime dhe ujësjellësi.
"Shkalla e djathtë e shkollës ishte qielli
numrat ishin yje të ndritshëm.
Dhe Büttner, mësuesi yt, pa
se mendja juaj mbajti universin.

TEORIA E GRUPEVE

(Évariste Galois)

Ju ishit Rimbushësh i numrave
por egërsia e gjeniut
është një ethe e gllabërimit
e cila urren idiotizmin e rregullave.
Ju i keni thyer të gjitha lidhjet me jetën komunale
dhe madje edhe pas burgjeve të burgut të Sainte-Pélagie
mendja juaj ishte një shkallë kristalesh
duke çuar deri te teoria e grupeve.
Mbi njëzet vjet më vonë,
një dashuri e ndryshme,
një krim çeliku,
ju largova nga drita.

ABSOLUTE NË UNITET

(Georg Cantor)

Diagonalja ishte një shkallë që çonte deri në qiell
që mendja po ngjitej,
çdo numër ishte një hap
drejt në! nitare.
Megjithatë, përtej fuqisë së vazhdimësisë
fryma donte Absoluten.
Larg nga qendra, përtej mediokritetit,
në burgun e bardhë të mendjes,
fati është vendosur
nga ata që nuk arrijnë të kuptojnë.

FUNKSIONI ZETA

(Bernhard Riemann)

Bukuria e një vargu ajetesh në harmoni të primes.
Muzika e numrave të përbërë në mes të valëve.
Nuk ka zhurmë të bardhë
është orkestra matematikore e primes.
Dhe në vijën magjike, midis zeros dhe në nities
ju shkruan harmoninë e natyrës.

Pesha e papërfillshme e jetës
në letër "les" të mbushur me formula, me simbole
shpejt e djegu hiri nga dollaret në "zëvendësim.

DAVID HILBERT DHE HERMANN MINKOWSKI

Gratë, udhëtimet me biçikleta, muzikë.
Numra dhe "pllaka në dërrasën e zezë të madhe në kopsht.
Dhe atë pasion të jashtëzakonshëm
për arsyetim,
kryevepra me mendje.
Numra dhe shënime, shenja përtej pikëllimit.
Para studentëve tuaj
ti mbaj zi për mikun tënd.

ZEMËRIMI I NUMRAVE

(Srinivasa Ramanujan)

Në Kembrixh këpucët tuaja ishin të shtrënguara,
qielli ishte ndryshe nga ajo në Madras.
Gruaja jote nuk shkroi më.
Mendimi ishte një oqean i stuhishëm,
një bosull i çmendur.
Zemërimi i numrave ishte një humnerë e lirisë.
India ishte shumë larg,
por Hardy ishte duke qëndruar pranë.
Dhe po vdisnin.

ALAN TURING

Ju, që gjithashtu, keni lindur
mahnitshëm me art! Mendohet
ti, i mbyllur në diversitet, me përvojë
pasardhëse si një ves, nën një qiell

të numrave dhe shenjave,
ju erdhi keq në një përrallë
që e kthen moralin në humor të pahijshëm.